

Werk

Label: Article

Jahr: 1947

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311028X_0072|log31

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

Mocninné spirály v p -rozměrném euklidovském prostoru R_p .

M. Sypták, Brno.

(Došlo 9. května 1947).

Úvod.

V předloženém pojednání jsou studovány jisté křivky, které možno považovati za zobecnění známých rovinných spirál, t. zv. *mocninných*. Tyto rovinné spirály jsou vyjádřeny v polárních souřadnicích rovnicí $\varrho = k \cdot \omega^m$ kde k, m jsou reálné konstanty $\neq 0$; mezi ně patří tedy spirála Archimedova ($m = 1$), hyperbolická ($m = -1$), lituus ($m = -\frac{1}{2}$), atd. Zobecnění spočívá v tom, že mocninné spirály definujeme v euklidovském prostoru R_p o libovolném počtu dimenzí $p \geq 3$. V tomto pojednání jest ukázáno, že celá řada vlastností, jež známe o mocninných spirálách, zůstává zachována i po tomto zobecnění, ovšem nahradíme-li pojmy a definice, týkající se rovinných křivek, vhodnými pojmy a definicemi platnými v prostoru R_p . Důležitou úlohou hraje *hlavní rotační dvojkužel*. Je to (dvojrozměrná) plocha, kterou při *hlavním rotačním pohybu* vytváří přímka, jež prochází středem rotace (je-li p sudé), resp. protíná osu rotace (je-li p liché). Při tomto pohybu opisují jednotlivé body prostoru důležité křivky, jež v literatuře jsou označeny jménem *nadkružnice* (viz (C) , (D)); jsou to křivky prostoru o sudém počtu dimenzí, jejichž všechny křivosti jsou konstantní. Mocninné spirály v R_p definujeme jako křivky, jež leží na hlavním rotačním dvojkuželi a jejichž body mají od vrcholu dvojkužele vzdálenosti úměrné m -té mocnině oblouku nadkružnice, kterou z dvojkužele vytíná nadkoule o středu ve vrcholu a libovolného poloměru. Vztah mezi nadkružnicemi a mocninnými spirálami je také předmětem studia v této práci. V dodatku je pak rozšířena definice známé rovinné křivky *kochleoidy* na prostor R_{2n} . Její základní čtyři vlastnosti zůstávají v platnosti i v tomto prostoru.

Literatura:

- (A) H. Wieleitner: Spezielle ebene Kurven, Lipsko 1908.
- (B) G. Loria: Spezielle algebraische und transcendente ebene Kurven, Lipsko 1902.
- (C) O. Borůvka: Sur les hypercirconférences et certaines surfaces paraboliques de l'espace euclidien à quatre dimensions. Spisy přír. fak. Masarykovy univ., Brno 146 (1931). Viz též stejné nazvané pojednání od téhož autora v Comptes rendus 193 (1931).
- (D) M. Sypták: Sur les hypercirconférences et hyperhélices dans les espaces euclidiens à p -dimensions, Comptes rendus 195 (1932).

1. Hlavní rotační dvojkužel.

Otáčení bodu $P(x_1, x_2, \dots, x_{2n})$ v R_{2n} , definované v pravouhlém systému souřadném rovnicemi

$$\begin{aligned} X_{2i-1} &= x_{2i-1} \cdot \cos L_i \sigma + x_{2i} \cdot \sin L_i \sigma \\ X_{2i} &= -x_{2i-1} \cdot \sin L_i \sigma + x_{2i} \cdot \cos L_i \sigma \end{aligned} \quad (1)$$

($i = 1, 2, \dots, n$) — v nichž σ je parametr a $L_i \neq 0$ konstanty, jejichž absolutní hodnoty jsou navzájem různé — nazveme *hlavní otáčení*¹⁾ bodu P okolo bodu (zvaném *středem* otáčení) $x_1 = x_2 = \dots = x_{2n} = 0$ v R_{2n} .

Podobně: Otáčení bodu $P(x_1, x_2, \dots, x_{2n+1})$ v R_{2n+1} , definované v pravouhlém systému souřadném rovnicemi

$$\begin{aligned} X_{2i-1} &= x_{2i-1} \cdot \cos L_i \sigma + x_{2i} \cdot \sin L_i \sigma \\ X_{2i} &= -x_{2i-1} \cdot \sin L_i \sigma + x_{2i} \cdot \cos L_i \sigma \\ X_{2n+1} &= x_{2n+1} \end{aligned} \quad (2)$$

($i = 1, 2, \dots, n$) — v nichž σ je parametr a $L_i \neq 0$ konstanty, jejichž absolutní hodnoty jsou navzájem různé — nazveme *hlavní otáčení*¹⁾ bodu P okolo přímky (zvané *osou* otáčení) $x_1 = x_2 = \dots = x_{2n} = 0$ v R_{2n+1} .

Otáčení (1) v R_{2n} se tedy skládá z n rovinných otáčení okolo $n(2n-2)$ — rozměrných prostorů $x_{2i-1} = x_{2i} = 0$ ($i = 1, 2, \dots, n$), při čemž poměry kruhových oblouků jsou konstantní a jejich absolutní hodnoty různé od 1. Tyto prostory, jdoucí všechny středem otáčení, budeme nazývat *axiálními prostory*.

Podobně: Otáčení (2) v R_{2n+1} se skládá z n rovinných otáčení okolo $n(2n-1)$ — rozměrných prostorů $x_{2i-1} = x_{2i} = 0$ ($i =$

¹⁾ Obecné otáčení bodu $P(x_1, x_2, \dots, x_p)$ v R_p ($p \geq 2$) okolo $(p-m)$ — rozměrného prostoru $x_1 = x_2 = \dots = x_m = 0$ ($2 \leq m \leq p$) — tedy také okolo bodu a přímky — je vyjádřeno v pravouhlém systému souřadném ortogonální transformací

$$\begin{aligned} X_i &= a_{i,1} \cdot x_1 + \dots + a_{i,m} \cdot x_m \text{ pro } 1 \leq i \leq m, \\ X_i &= x_i \text{ pro } m+1 \leq i \leq p. \end{aligned}$$

Poslední rovnice odpadá v případě otáčení kol bodu, t. j. pro $m = p$.

$= 1, 2, \dots, n$), při čemž poměry kruhových oblouků jsou konstantní a absolutní hodnoty jejich různé od 1. Tyto prostory, jdoucí všechny osou otáčení, budeme nazývat *axiálními prostory*.

Jak se snadno přesvědčíme, tvoří všechna otáčení (1) nebo (2) — příslušná různým hodnotám σ — grupu. Vůči této grupě jsou invariantní všechny axiální prostory a následkem toho každý prostor, který vznikne jako průsek m ($1 \leq m \leq n$) axiálních prostorů. Zejména to tedy platí o středu otáčení a o ose otáčení, u níž dokonce každý její bod je invariantní vůči grupě (2).

Při hlavním otáčení prostoru R_{2n} opisuje každý bod $P(x_1, \dots, x_{2n})$ nadkružnici, jejíž střed je ve středu otáčení a jejíchž axiální prostory jsou axiálními prostory otáčení, nebo v těchto prostorech leží. Při hlavním otáčení prostoru R_{2n+1} opisuje každý jeho bod $P(x_1, \dots, x_{2n+1})$ nadkružnici, ležící v nadrovině R_{2n}^ kolmé k ose otáčení. Její střed je v průsečíku osy otáčení s R_{2n}^* a její axiální prostory jsou průsečné prostory axiálních prostorů otáčení s R_{2n}^* , nebo v těchto prostorech leží.*

Důkaz: Křivka, kterou bod P opisuje, je dána rovnicemi (1), resp. (2). Použijme transformace souřadnic

$$\begin{aligned} X'_{2i-1} &= \frac{x_{2i-1}}{\sqrt{x_{2i-1}^2 + x_{2i}^2}} X_{2i-1} + \frac{x_{2i}}{\sqrt{x_{2i-1}^2 + x_{2i}^2}} X_{2i}, \\ X'_{2i} &= \frac{x_{2i}}{\sqrt{x_{2i-1}^2 + x_{2i}^2}} X_{2i-1} - \frac{x_{2i-1}}{\sqrt{x_{2i-1}^2 + x_{2i}^2}} X_{2i}, \end{aligned}$$

resp. $X'_{2n+1} = X_{2n+1}$

pro taková i ($1 \leq i \leq n$), pro která x_{2i-1} nebo x_{2i} je různé od 0 a

$$X'_{2i-1} = X_{2i-1}, \quad X'_{2i} = X_{2i}$$

pro taková i ($1 \leq i \leq n$), pro která $x_{2i-1} = x_{2i} = 0$. Tím dostaneme

$$\begin{aligned} X'_{2i-1} &= \sqrt{x_{2i-1}^2 + x_{2i}^2} \cdot \cos L_i \sigma, \\ X'_{2i} &= \sqrt{x_{2i-1}^2 + x_{2i}^2} \cdot \sin L_i \sigma, \end{aligned}$$

resp. $X'_{2n+1} = x_{2n+1}$

($i = 1, \dots, n$), což je nadkružnice, mající uvedené vlastnosti.²⁾

Přímka p v R_{2n} , jež prochází středem otáčení O a jež neleží v žádném axiálním prostoru, vytváří při hlavním rotačním pohybu (1) plochu (K_{2n}), kterou nazveme (*hlavním*) *rotačním dvojkuželem s vrcholem O* . Podobně: Přímka p v R_{2n+1} , jež protíná osu otáčení o v bodě O a není k ní kolmá, a jež neleží v žádném axiálním prostoru, vytváří při hlavním rotačním pohybu (2) plochu

²⁾ Viz (C), (D).

(K_{2n+1}) , kterou nazveme (*hlavním*) *rotačním dvojkuželem s vrcholem O a osou o* .

Jejich parametrická vyjádření ($\equiv$ p. v.) můžeme snadno zjistiti. Jsou-li rovnice přímky p $x_1 = \varrho \alpha_1, \dots, x_{2n} = \varrho \alpha_{2n}$, resp. $x_{2n+1} = d + \varrho C$, kdež ϱ je parametr, $\alpha_1^2 + \dots + \alpha_{2n}^2 = \text{resp. } C^2 = 1$, $\alpha_{2i-1}^2 + \alpha_{2i}^2 \neq 0$ pro všechna $i = 1, \dots, n$ a C je různé od 0 a 1, pak tato přímka při rotaci (1), resp. (2) vytvoří plochu

$$\begin{aligned} X_{2i-1} &= \varrho (\alpha_{2i-1} \cos L_i \sigma + \alpha_{2i} \sin L_i \sigma) \\ X_{2i} &= \varrho (-\alpha_{2i-1} \sin L_i \sigma + \alpha_{2i} \cos L_i \sigma) \\ \text{resp. } X_{2n+1} &= d + \varrho C \end{aligned}$$

($i = 1, \dots, n$). Provedeme-li transformaci souřadnic

$$X'_{2i-1} = \frac{\alpha_{2i-1}}{r_i} X_{2i-1} + \frac{\alpha_{2i}}{r_i} X_{2i}$$

$$X'_{2i} = \frac{\alpha_{2i}}{r_i} X_{2i-1} - \frac{\alpha_{2i-1}}{r_i} X_{2i}$$

$$X'_{2n+1} = X_{2n+1} - d$$

($i = 1, \dots, n$), kde $r_i = \sqrt{\alpha_{2i-1}^2 + \alpha_{2i}^2}$, dostaneme $X'_{2i-1} = \varrho r_i \cdot \cos L_i \sigma$, $X'_{2i} = \varrho r_i \cdot \sin L_i \sigma$, resp. $X'_{2n+1} = \varrho C$ ($i = 1, \dots, n$).

Provedme dále transformaci parametru $s = \sigma \sqrt{r_1^2 L_1^2 + \dots + r_n^2 L_n^2}$, označme $l_i \sqrt{r_1^2 L_1^2 + \dots + r_n^2 L_n^2} = L_i$ a pišme x_j místo X'_j pro $j = 1, \dots, n, n+1$. Tím dostaneme p. v. rotačního dvojkužele (K_{2n}) ve tvaru

$$x_{2i-1} = \varrho r_i \cdot \cos l_i s, \quad x_{2i} = \varrho r_i \cdot \sin l_i s \quad (3)$$

($i = 1, \dots, n$), při čemž vrchol jeho leží v počátku souřadnic, $r_1^2 + \dots + r_n^2 = 1$, $r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2 = 1$ a ϱ značí vzdálenost bodu plochy od vrcholu, a p. v. rotačního dvojkužele (K_{2n+1}) ve tvaru

$$x_{2i-1} = \varrho r_i \cdot \cos l_i s, \quad x_{2i} = \varrho r_i \cdot \sin l_i s, \quad x_{2n+1} = \varrho C \quad (4)$$

($i = 1, \dots, n$), při čemž vrchol jeho leží v počátku souřadnic, osa jeho v ose X_{2n+1} , $r_1^2 + \dots + r_n^2 + C^2 = 1$, $r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2 = 1$ a ϱ značí vzdálenost bodu plochy od vrcholu.

Poznámka: Rovnice (3), resp. (4) pro $s = s_0$ (konstanta) představují p. v. přímky, ležící na rotač. dvojkuželu (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) a dá se snadno dokázat, že rotací (1), resp. (2) této přímky vznikne týž rotač. dvojkužel. Obzvláště to tedy platí o přímce $x_{2i-1} = \varrho r_i$, $x_{2i} = 0$, resp. $x_{2n+1} = \varrho C$ ($i = 1, \dots, n$).

Je patrné, že rotační dvojkužel (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) se skládá ze dvou shodných částí, t. zv. (*hlavních*) *rotačních kuželů* (k_{2n}^1),

resp. (k_{2n+1}^1) pro $\varrho \geq 0$ a (k_{2n}^2) , resp. (k_{2n+1}^2) pro $\varrho \leq 0$, jež jsou souměrně položeny dle společného vrcholu. Každý z nich vznikne rotací polopřímky, jejíž koncový bod je ve středu otáčení, resp. na ose otáčení.

Každá nadkoule o středu ve vrcholu rotačního dvojkužele (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) protíná tuto plochu ve dvou shodných nadkružnicích, z nichž jedna leží na (k_{2n}^1) , resp. (k_{2n+1}^1) a druhá na (k_{2n}^2) , resp. (k_{2n+1}^2) . Nadkoule $x_1^2 + \dots + x_{2n}^2$ resp. $x_{2n+1}^2 = R^2$ ($R > 0$) protíná totiž (3), resp. (4) v nadkružnicích $x_{2i-1} = \pm Rr_i \cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = \pm Rr_i \cdot \sin l_i s$, resp. $x_{2n+1} = \pm R \cdot C$ ($i = 1, \dots, n$). Současně vidíme, že nadkoule o poloměru $R = 1$ protíná (3), resp. (4) v nadkružnicích $x_{2i-1} = \pm r_i \cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = \pm r_i \cdot \sin l_i s$, resp. $x_{2n+1} = \pm C$, při čemž s jest jejich oblouk. Z toho je patrný geometr. význam parametru s v (3), resp. (4).

Každá nadrovina R_{2n} , jež je kolmá na osu rotač. dvojkužele (K_{2n+1}) a jež neprochází jeho vrcholem, protíná tento dvojkužel v nadkružnicích, majících střed v průsečíku osy a nadroviny R_{2n} . Neboť nadrovina $x_{2n+1} = k$ ($k \neq 0$) protíná (4) v nadkružnici $x_{2i-1} = \frac{k}{C} r_i$.

$\cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = \frac{k}{C} r_i \cdot \sin l_i s$, $x_{2n+1} = k$ ($i = 1, \dots, n$).

Každá nadkoule se středem na ose rotač. dvojkužele (K_{2n+1}) protíná tuto plochu ve dvou nadkružnicích, ležících v nadrovinách kolmých k ose a majících středy v průsečících nadrovin s osou. Neboť nadkoule $x_1^2 + \dots + x_{2n}^2 + (x_{2n+1} - k)^2 = R^2$ protíná (4) v nadkružnicích $x_{2i-1} = \varrho r_i \cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = \varrho r_i \cdot \sin l_i s$, $x_{2n+1} = \varrho C$ ($i = 1, \dots, n$), kde $\varrho = Ck \pm \sqrt{C^2 k^2 - k^2 + R^2}$. Označíme-li $v^2 = k^2 - C^2 k^2$, což geometricky znamená čtverec vzdálenosti středu nadkoule od povrchových přímek dvojkužele, pak platí:

a) pro $R^2 > v^2$, po př. $R^2 < v^2$ jsou průsekem dvě reálné, po př. dvě imaginární nadkružnice.

b) pro $R^2 = v^2$ jest průsekem nadkružnice dvojnásobná, podél níž se rotač. dvojkužel dotýká nadkoule.

Protneme rotační dvojkužel (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) dvěma nadkoulami — o poloměrech R_1 (> 0), R_2 (> 0) a společném středu ve vrcholu dvojkužele — v nadkružnicích κ_1, κ_2 ! Buďte P_1, P_2 dva body téže povrchové přímky, z nichž P_1 leží na κ_1 a P_2 na κ_2 ! Opisuje-li P_1 na κ_1 oblouk $\widehat{P_1 Q_1}$, opisuje P_2 na κ_2 oblouk $\widehat{P_2 Q_2}$ a platí

$$\widehat{P_1 Q_1} : \widehat{P_2 Q_2} = R_1 : R_2. \quad (5)$$

Je-li totiž dvojkužel (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) určen rovnicemi (3), resp. (4), má κ_1 p. v. $x_{2i-1} = \pm R_1 r_i \cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = \pm R_1 r_i \cdot \sin l_i s$,

resp. $x_{2n+1} = \pm R_1 C$ a $x_{2i-1} = \pm R_2 r_i \cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = \pm R_2 r_i \cdot \sin l_i s$, resp. $x_{2n+1} = \pm R_2 C$ ($i = 1, \dots, n$). Jsou-li body P_1, Q_1 určeny parametry s_1, s_2 , jsou body P_2, Q_2 určeny týmiž parametry. Platí tedy $\widehat{P_1 Q_1} = \int_{s_1}^{s_2} R_1 ds = R_1 (s_2 - s_1)$, $\widehat{P_2 Q_2} = \int_{s_1}^{s_2} R_2 ds = R_2 (s_2 - s_1)$, z čehož následuje úměra (5).

2. Mocninné spirály.

Jestliže mezi ϱ, s v (3), resp. (4) platí vztah $f(\varrho, s) = 0$, pak tyto rovnice představují p. v. křivky, ležící na rotač. dvojkuželu (K_{2n}), resp. ($\bar{K}_{2n+1}$). Křivku, u níž platí

$$\varrho = k \cdot (s - s_0)^m \quad (6)$$

— při čemž $k \neq 0$, $m \neq 0$, s_0 jsou reálné konstanty — budeme nazývat *mocninnou spirálou stupně m* . Zvláštní případy těchto křivek nazveme ve shodě s názvy v R_2 takto:

pro $m = 1$ *Archimedovou spirálou*,

pro $m = -1$ *hyperbolickou spirálou*,

pro $m = \frac{1}{2}$ *Fermatovou spirálou*,

pro $m = -\frac{1}{2}$ spirálou „lituus“,

pro $m = \frac{p}{q}$ (p, q celá kladná čísla, $\frac{p}{q} \neq \frac{1}{2}$, 2) *parabolickou spirálou vyššího stupně*,

pro $m = -\frac{p}{q}$ (p, q celá kladná čísla, $\frac{p}{q} \neq 1$) *hyperbolickou spirálou vyššího stupně*.

Dále nazveme křivku, u níž ϱ je rovno polynomu $P(s)$ stupně n ($\neq 0$), *polynomickou spirálou stupně n* . Sem patří ku př. *Galileiova spirála*, u níž $\varrho = as^2 + bs + c$ ($a \neq 0, b, c$ jsou konstanty a $b^2 - 4ac \neq 0$). Budiž zde poznamenáno, že u této spirály lze transformací (7) pro $s_0 = -\frac{b}{2a}$ docílití toho, že ϱ přejde do tvaru $as^2 + B$

($B \neq 0$ konst.). Všechny uvedené křivky patří pod *algebraické spirály*, u nichž mezi ϱ a s platí algebraický vztah $f(\varrho, s) = 0$. Z *transcendentních spirál* — u nichž ϱ je rovno transcendentní funkci v s — jest nejdůležitější spirála *exponenciální* čili *logaritmická*, u níž $\varrho = k \cdot e^{ms}$ ($k \neq 0, m \neq 0$ konstanty)³⁾. Každá z těchto spirál má *pól* ve vrcholu dvojkužele (K_{2n}), resp. ($\bar{K}_{2n+1}$) a — v případě, že jde o R_{2n+1} — má kromě toho *osu* v ose dvojkužele ($\bar{K}_{2n+1}$).

³⁾ O jejích vlastnostech viz M. Sypták: O logaritmických spirálách v p -rozměrném euklidovském prostoru. Časopis pro pěst. mat. a fys., roč. 70 (1940).

Z geometrického významu v (3), resp. (4) je patrné, že *konchoidy* těchto spirál, když pól konchoidy volíme v pólu spirály, dostaneme, když místo ϱ dáme $\varrho + d$, kdež d je libovolná konstanta. Jest tedy spirála, u níž $\varrho = a \cdot \sqrt{s} + d$ ($a \neq 0$ konstanta) — zvaná někdy *parabolická* — konchoidou Fermatovy spirály.

Dosadíme do (3), resp. (4) $\varrho = k \cdot (s - s_0)^m$ a provedeme transformaci systému souřadného (otočení)

$$\begin{aligned} X_{2i-1} &= -x_{2i-1} \cdot \cos l_i s_0 + x_{2i} \cdot \sin l_i s_0, \\ X_{2i} &= -x_{2i-1} \cdot \sin l_i s_0 + x_{2i} \cdot \cos l_i s_0, \\ \text{resp. } X_{2n+1} &= x_{2n+1} \end{aligned} \quad (7)$$

($i = 1, \dots, n$). Po malé úpravě dostaneme

$$\begin{aligned} X_{2i-1} &= r_i k (s - s_0)^m \cdot \cos l_i (s - s_0), \\ X_{2i} &= r_i k (s - s_0)^m \cdot \sin l_i (s - s_0), \\ \text{resp. } X_{2n+1} &= C k (s - s_0)^m. \end{aligned}$$

Provedme dále transformaci parametru $s = \sigma + s_0$ a pišme s , x_{2i-1} , x_{2i} , x_{2n+1} místo σ , X_{2i-1} , X_{2i} , X_{2n+1} ! Tím dostaneme p. v. *mocninné spirály stupně m* , ležící na rotačním dvojkuželu (K_{2n}) vyjádřeném (3), resp. (K_{2n+1}) vyjádřeném (4), v tomto jednoduchém tvaru

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= r_i k \cdot s^m \cdot \cos l_i s, \\ x_{2i} &= r_i k \cdot s^m \cdot \sin l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= C k \cdot s^m \end{aligned} \quad (8)$$

($i = 1, 2, \dots, n$); přitom $r_1^2 + r_2^2 + \dots + r_n^2 = 1$, resp. $r_1^2 + r_2^2 + \dots + r_n^2 + C^2 = 1$, a $r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2 = 1$. Kromě toho její pól je v počátku souřadnic a — jde-li o R_{2n+1} — její osa je souřadnou osou X_{2n+1} .

Dle (8) jest p. v. *Archimedovy spirály* ($m = 1$)

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= r_i k \cdot s \cdot \cos l_i s, \\ x_{2i} &= r_i k \cdot s \cdot \sin l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= C k \cdot s \end{aligned} \quad (9)$$

($i = 1, \dots, n$) a p. v. *hyperbolické spirály* ($m = -1$)

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= r_i \frac{k}{s} \cdot \cos l_i s, \\ x_{2i} &= r_i \frac{k}{s} \cdot \sin l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= C \frac{k}{s} \end{aligned} \quad (10)$$

($i = 1, \dots, n$). Vzorec (8) doplníme následující větou, na kterou se později budeme často odvolávat:

Parametrické vyjádření

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= R_i (aS + b)^m \cdot \cos L_i S, \\ x_{2i} &= R_i (aS + b)^m \cdot \sin L_i S, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= K (aS + b)^m \end{aligned} \quad (11)$$

($i = 1, \dots, n$), kde S je parametr a $R_i \neq 0$, $L_i \neq 0$, $a \neq 0$, $m \neq 0$, $K \neq 0$, b jsou konstanty a kde platí $|L_i| \neq |L_j|$ pro $i \neq j$, lze vhodnou úpravou uvést na tvar (8), ve kterém $r_1^2 + \dots + r_n^2 = 1$, resp. $r_1^2 + \dots + r_n^2 + C^2 = 1$, a $r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2 = 1$. Je tedy křivka o p. v. (11) mocninnou spirálou stupně m , ležící v R_{2n} , resp. R_{2n+1} . A z důkazu bude patrné, že všechny spirály — odpovídající různým hodnotám konstanty b — jsou, až na polohu, stejné a mají společný pól v počátku souřadnic a společnou osu v souřadné ose X_{2n+1} .

Důkaz: Otočme nejprve systém souřadný dle rovnic

$$\begin{aligned} X_{2i-1} &= x_{2i-1} \cdot \cos \left(L_i \frac{b}{a} \right) - x_{2i} \cdot \sin \left(L_i \frac{b}{a} \right), \\ X_{2i} &= x_{2i-1} \cdot \sin \left(L_i \frac{b}{a} \right) + x_{2i} \cdot \cos \left(L_i \frac{b}{a} \right), \\ X_{2n+1} &= x_{2n+1} \end{aligned}$$

($i = 1, \dots, n$) a provedme transformaci parametru dle vztahu $\sigma = aS + b$! Tím dostaneme $X_{2i-1} = R_i \cdot \sigma^m \cdot \cos \left(\frac{L_i}{a} \sigma \right)$, $X_{2i} = R_i \cdot \sigma^m \cdot \sin \left(\frac{L_i}{a} \sigma \right)$, resp. $X_{2n+1} = K \cdot \sigma^m$ ($i = 1, \dots, n$). Označíme nyní

$$\begin{aligned} 1^\circ r_i &= \frac{R_i}{\sqrt{R_1^2 + \dots + R_n^2}}, \text{ resp. } r_i = \frac{R_i}{\sqrt{R_1^2 + \dots + R_n^2 + K^2}} \\ &\text{a } C = \frac{K}{\sqrt{R_1^2 + \dots + R_n^2 + K^2}} \\ 2^\circ k &= \frac{\sqrt{R_1^2 + \dots + R_n^2}}{\left[r_1^2 \left(\frac{L_1}{a} \right)^2 + \dots + r_n^2 \left(\frac{L_n}{a} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}m}}, \\ &\text{resp. } k = \frac{\sqrt{R_1^2 + \dots + R_n^2 + K^2}}{\left[r_1^2 \left(\frac{L_1}{a} \right)^2 + \dots + r_n^2 \left(\frac{L_n}{a} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}m}} \\ 3^\circ l_i &= \frac{L_i}{a \cdot \sqrt{r_1^2 \left(\frac{L_1}{a} \right)^2 + \dots + r_n^2 \left(\frac{L_n}{a} \right)^2}} \end{aligned}$$

a provedeme dále transformaci parametru

$$\sigma = \frac{s}{\sqrt{r_1^2 \left(\frac{L_1}{a}\right)^2 + \dots + r_n^2 \left(\frac{L_n}{a}\right)^2}}.$$

Parametrické vyjádření (11) můžeme pak v tomto označení psát ve tvaru (8), při čemž platí $r_1^2 + \dots + r_n^2 = 1$, resp. $r_1^2 + \dots + r_n^2 + C^2 = 1$, a $r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2 = 1$. Poněvadž r_i , l_i , k , C nezávisí na b , nemá b vliv na tvar křivky. Má vliv pouze na její polohu, neboť se vyskytuje jen v rovnicích pro otočení systému souřadného. Z dokázané věty bezprostředně následuje:

Konchoida Archimedovy spirály — jestliže její pól je v pólu Archimedovy spirály — jest opět Archimedova spirála, shodná s původní, lišící se od ní pouze polohou. Pól, po př. osa jest však oběma spirálám společná.

Vraťme se ke vztahu (6) a všimněme si, že dle úměry (5) jsou oblouky s , S nadkružnic — které vytínají z rotač. dvojkužele (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) nadkoule, mající společný střed ve vrcholu a poloměry $R_1 = 1$, $R_2 = R (> 0)$ — mezi dvěma povrchovými přímkami, při vhodné volbě orientace, vázány vztahem $S = Rs$. Proto z $\varrho = k \cdot (S - S_0)^m$ následuje $\varrho = kR^m (s - s_0)^m$. Z toho dle (3), resp. (4) a (7) plynou následující dvě věty:

Bud κ nadkružnice v R_{2n} , P , Q dva její body a O její střed, po př. — jde-li o R_{2n+1} — bod na kolmici o vztýčené ve středu κ na R_{2n} !

Nanesme na spojnici $\vec{OQ}$ od O úsečku $\vec{OA}$ úměrnou m -té mocnině oblouku $\widehat{PQ}$! Jestliže bod P je pevný a Q se pohybuje na κ , pak koncové body A leží na mocninné spirále stupně m . Všechny tyto spirály — odpovídající různým volbám bodu P na κ — jsou až na polohu shodné, mají však společný pól O a — v případě R_{2n+1} — společnou osu o .

Poznámka 1. Dle (11) platí pro Archimedovu spirálu obecnější věta: Naneseme-li od O úsečky rovné $k \cdot \sigma + K$ — kdež $k \neq 0$, K jsou konstanty a $\sigma = \widehat{PQ}$ —, obzvláště tedy naneseme-li od Q úsečky rovné $k \cdot \sigma$, pak body A leží na Archimedově spirále, jejíž tvar nezávisí na volbě P ani na konstantě K .

2. Dle (11) se snadno dokáže: Otáčí-li se rovnoměrně přímka p v R_{2n} dle (1), resp. v R_{2n+1} dle (2) — při čemž prochází středem otáčení O , resp. protíná osu otáčení o v bodě O — a současně na ní (vycházejí z určitého bodu) se pohybuje rovnoměrně bod P , pak tento bod opisuje Archimedovu spirálu, mající v O svůj pól a — v případě R_{2n+2} — v o svou osu.

Mocninná spirála (8) stupně $m < 0$ má v pólu asymptotický bod a — v případě $-1 \leq m < 0$ — má též asymptotu, jejíž rovnice jsou

a) pro $m = -1$ (hyperbolická spirála)

$$x_{2i-1} = r_i, x_{2i} = r_i l_i k, \text{ resp. } x_{2n+1} = \lambda C \quad (i = 1, \dots, n) \quad (12)$$

b) pro $-1 < m < 0$

$$x_{2i-1} = \lambda r_i, x_{2i} = 0, \text{ resp. } x_{2n+1} = \lambda C \quad (i = 1, \dots, n), \quad (13)$$

při čemž λ je parametr.

Důkaz: Především je patrné, že u mocninné spirály (8) platí pro $s = 0$ $dx_{2i-1} : dx_{2i} : (\text{resp.}) dx_{2n+1} = r_i : 0 : (\text{resp.}) C$. Dále souřadnice bodu T (viz (27)), ležícího na tečně bodu $s = 0$ jsou

a) pro $m = -1$: $x_{2i-1} = 0, x_{2i} = r_i l_i k, \text{ resp. } x_{2n+1} = 0$
($i = 1, \dots, n$),

b) pro $-1 < m < 0$: $x_{2i-1} = 0, x_{2i} = 0, \text{ resp. } x_{2n+1} = 0$
($i = 1, \dots, n$).

Proto rovnice asymptoty, určené bodem T a poměrem směrových kosinů, jsou v prvním případě (12) a ve druhém (13).

Poznámka: Jestliže $m < -1$, pak vzdálenost $v = \left| \frac{s^{m+1}}{\sqrt{s^2 + m^2}} \right|$

pólu od tečny mocninné spirály (8) (viz (26)) vzrůstá do ∞ , když $s \rightarrow 0$. Tedy u spirály stupně $m < -1$ asymptota jako tečna v nekonečně vzdáleném bodě křivky neexistuje.

3. Polární tečna, normála, subtangenta, subnormála.

Bud P regulární bod jakékoli spirály Σ , ležící na rotačním dvojkuželu (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) a O bud její pól (vrchol dvojkužele)! Sestrojíme v bodě P tečnu a protněme ji v bodě T nadrovinou, jdoucí bodem O kolmo na spojnici OP (průvodič bodu P)! Spojnici TO protněme pak v bodě N nadrovinou, jdoucí kolem P kolmo na jeho tečnu! Tím dostaneme pravoúhlý trojúhelník o vrcholech P, T, N , ve kterém ex def. $\overline{PT}$ je délka polární tečny, $\overline{PN}$ je délka polární normály, $\overline{OT}$ délka polární subtangenty a $\overline{ON}$ délka polární subnormály. Uvedené délky bereme vždy absolutně.

P. v. spirály Σ můžeme dle (3), (4) psát ve tvaru

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= r_i \varrho(s) \cdot \cos l_i s, \\ x_{2i} &= r_i \varrho(s) \cdot \sin l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= C \varrho(s) \end{aligned} \quad (14)$$

($i = 1, \dots, n$). Přitom r_i, l_i, C jsou konstanty $\neq 0, |l_i| \neq |l_j|$ pro $i \neq j, r_1^2 + \dots + r_n^2 = 1$ (resp. $r_1^2 + \dots + r_n^2 + C^2 = 1$), $r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2 = 1$. $\varrho(s)$ je tedy vzdálenost bodu spirály od vrcholu

dvojkružele a s je oblouk nadkružnice $x_{2i-1} = r_i \cos l_i s$, $x_{2i} = r_i \sin l_i s$, resp. $x_{2n+1} = C$ ($i = 1, \dots, n$), kterou vytíná z dvojkružele nadkoule o středu ve vrcholu a o poloměru 1.

Bod P buď určen parametrem s ! Pomocí směrových kosinů lze zjistiti, že pro úhel ϑ , sevřený tečnou a průvodičem bodu dotyku P , platí

$$\operatorname{tg} \vartheta = \frac{\varrho}{\varrho'} \left(\varrho = \varrho(s), \varrho' = \frac{d\varrho}{ds} \right), \quad (15)$$

takže délka polární tečny je

$$\tau = \left| \frac{\varrho}{\varrho'} \sqrt{\varrho^2 + \varrho'^2} \right|, \quad (16)$$

délka polární normály

$$\nu = \left| \sqrt{\varrho^2 + \varrho'^2} \right| \quad (17)$$

délka polární subtangenty

$$s_\tau = \left| \frac{\varrho^2}{\varrho'} \right|, \quad (18)$$

délka polární subnormály

$$s_\nu = \left| \varrho' \right| \quad (19)$$

a vzdálenost pólu od tečny

$$v = \left| \frac{\varrho^2}{\sqrt{\varrho^2 + \varrho'^2}} \right|. \quad (20)$$

Jelikož dále tečna v bodě P má p. v. $x_{2i-1} = r_i \varrho \cos l_i s + \lambda r_i (\varrho' \cos l_i s - l_i \varrho \sin l_i s)$, $x_{2i} = r_i \varrho \sin l_i s + \lambda r_i (\varrho' \sin l_i s + l_i \varrho \cos l_i s)$, resp. $x_{2n+1} = C \varrho + \lambda C \varrho'$ ($i = 1, \dots, n$), kdež λ je parametr, a nadrovina, jdoucí pólem O kolmo na OP , má rovnici

$$\sum_{i=1}^n r_i (x_{2i-1} \cos l_i s + x_{2i} \sin l_i s) + [\text{resp. } C] = 0,$$

jsou souřadnice bodu T

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= r_i l_i \frac{\varrho^2}{\varrho'} \sin l_i s, & x_{2i} &= -r_i l_i \frac{\varrho^2}{\varrho'} \cos l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= 0, & (i = 1, \dots, n). \end{aligned} \quad (21)$$

Jelikož dále nadrovina, jdoucí bodem P kolmo na jeho tečnu, má rovnici

$$\begin{aligned} & \sum_{i=1}^n (x_{2i-1} - r_i \varrho \cos l_i s) \cdot r_i (\varrho' \cos l_i s - l_i \varrho \sin l_i s) + \\ & + \sum_{i=1}^n (x_{2i} - r_i \varrho \sin l_i s) \cdot r_i (\varrho' \sin l_i s + l_i \varrho \cos l_i s) + \text{resp.} \\ & (x_{2n+1} - C \varrho) C \varrho' = 0 \text{ a spojnice } OT \text{ má p. v. } x_{2i-1} = \lambda r_i l_i \sin l_i s, \end{aligned}$$

$x_{2i} = -\lambda r_i l_i \cos l_i s$, resp. $x_{2n+1} = 0$ (λ parametr), jsou souřadnice bodu N

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= -r_i l_i \varrho' \sin l_i s, & x_{2i} &= r_i l_i \varrho' \cos l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= 0, & (i &= 1, \dots, n). \end{aligned} \quad (22)$$

Pro mocninné spirály (8) platí tedy

$$\operatorname{tg} \vartheta = \frac{s}{m}, \quad (23) \quad s_r = \frac{k}{m} \cdot s^{m+1}, \quad (24)$$

$$s_r = |mk \cdot s^{m-1}|, \quad (25) \quad v = \frac{k \cdot s^{m+1}}{\sqrt{s^2 + m^2}}. \quad (26)$$

Z (24) je patrné, že u hyperbolické spirály jest subtangenta konstantní. Pomocí (18) a (11) se snadno dokáže, že je to jediná křivka na rotačním dvojkuželu (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}), mající tuto vlastnost.

Z (25) je dále patrné, že u Archimedovy spirály jest subnormála konstantní. Z (19) a (11) plyne, že je to jediná křivka na rotačním dvojkuželu (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) o této vlastnosti.

Dle (21) a (22) platí pro mocninné spirály o p. v. (8):

Body T leží na křivce

$$x_{2i-1} = \frac{r_i l_i k}{m} s^{m+1} \sin l_i s, \quad x_{2i} = -\frac{r_i l_i k}{m} s^{m+1} \cos l_i s, \quad (27)$$

resp. $x_{2n+1} = 0$ ($i = 1, \dots, n$),

a body N na křivce

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= -r_i l_i k m s^{m-1} \sin l_i s, & x_{2i} &= r_i l_i k m s^{m-1} \cos l_i s, \\ \text{resp. } x_{2n+1} &= 0 & (i &= 1, \dots, n). \end{aligned} \quad (28)$$

Z toho je patrné: U mocninných spirál m -tého stupně leží koncové body subtangenty (subnormály) na mocninné spirále stupně $m+1$ (stupně $m-1$), jež má s původní spirálou společný pól a — v případě R_{2n+1} — leží v nadrovině R_{2n} jdoucí pólem kolmo na osu. Tedy: U hyperbolické spirály koncové body subtangenty a u Archimedovy spirály koncové body subnormály leží na nadkružnicích, majících středy v pólu spirály. Z (22) je dále patrné, že u polynomické spirály stupně m leží koncové body subnormály na polynomické spirále stupně $m-1$, jež má s původní spirálou společný pól a — v případě R_{2n+1} — leží v nadrovině R_{2n} , jdoucí pólem kolmo na osu. U Galileiovy spirály je to tedy Archimedova spirála.

Další dvě vlastnosti lze snadno dokázat pomocí (23), (15), resp. (24), (25), (18), (19):

Mocninné spirály na rotačním dvojkuželu (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) jsou charakterisovány vlastností, že protínají povrchové přímky dvojkužele pod úhlem ϑ , jehož (trigonometrická) tangenta je lineární

funkci oblouku S nadkružnice, kterou z (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) vytíná nadkoule o středu ve vrcholu a libovolného poloměru.

Mocnninná spirála m -tého stupně na rotačním dvojkuželu (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) je charakterisována vlastností, že její polární subtan-genta je tvaru $s_r = k \cdot (S + a)^{m+1}$ a současně její polární subnormála tvaru $s_n = K \cdot (S + a)^{m-1}$; přitom k, K jsou konstanty $\neq 0$ a S má též význam jako v předchozí větě.

4. Další vlastnosti mocninných spirál.

Podáváme zde několik různorodých vlastností mocninných spirál. Především u spirály (14) uvedeme vzorec pro výpočet plochy F opsané průvodičem $\varrho(s)$, když s jde od s_1 do s_2 . Na základě toho, že poloha opsaná průvodičem konstantní délky $\varrho(s) = R$ se rovná $\frac{1}{2}R^2 (s_2 - s_1)$, se snadno zjistí, že

$$F = \frac{1}{2} \int_{s_1}^{s_2} \varrho^2(s) ds. \quad (29)$$

Pro mocnninné spirály (8) jest tedy

$$F = \frac{1}{2} k^2 \frac{s_2^{2m+1} - s_1^{2m+1}}{2m+1} \text{ pro } m \neq -\frac{1}{2}, \quad (30)$$

$$F = \frac{1}{2} k^2 \log \frac{s_2}{s_1} \text{ pro } m = -\frac{1}{2}. \quad (31)$$

Z toho následuje: Plocha F opsaná průvodičem $\varrho(s)$, když jeho koncový bod jde a) od pólu $s = 0$ do bodu $P(s)$ $F = \frac{1}{2} k^2 \frac{s^{2m+1}}{2m+1}$ pro $m > 0$, b) od bodu $P(s)$ do pólu $s = \infty$ (asymptotického bodu) $F = \infty$ pro $-\frac{1}{2} \leq m < 0$, c) od bodu $P(s)$ do pólu $s = \infty$ (asymptotického bodu) $F = -\frac{1}{2} k^2 \frac{s^{2m+1}}{2m+1}$ pro $m < -\frac{1}{2}$.

Poznámka: U Archimedovy spirály jest plocha F omezená jejím obloukem a průvodiči koncových bodů ϱ_1, ϱ_2 rovna dle (30) $F = \frac{1}{6k} (\varrho_2^3 - \varrho_1^3)$ a u hyperbolické spirály $F = \frac{1}{2k} (\varrho_1 - \varrho_2)$.

Vlastnost vyjádřená vzorci (30), (31) je pro mocnninné spirály na (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) charakteristická. Platí totiž: Jestliže u křivky (14) na rotač. dvojkuželi (K_{2n}), resp. (K_{2n+1}) jest plocha F , opsaná průvodičem $\varrho(s)$, když jeho koncový bod jde od $P(s_1)$ do $P(s)$, tvaru $F = a \cdot s^m + b$ (a, m, b konstanty, $a \cdot m > 0$) nebo tvaru $F = a \cdot \log |b \cdot s|$ ($a > 0, b$ konstanty), pak křivka (14) je mocnninnou spirálou stupně $\frac{m-1}{2}$ nebo $-\frac{1}{2}$. Dle předpokladu [jest totiž

$F = \frac{1}{2} \int_{s_1}^s \varrho^2(s) ds = a \cdot s^m + b$ nebo $F = \frac{1}{2} \int_{s_1}^s \varrho^2(s) ds = a \cdot \log |b \cdot s|$.
 Derivací dle s dostáváme v prvním případě $\varrho^2(s) = 2ams^{m-1}$,
 z čehož $\varrho(s) = \sqrt{2am} \cdot s^{\frac{m-1}{2}}$ a ve druhém $\varrho^2(s) = \frac{2a}{s}$, z čehož $\varrho(s) = \sqrt{2a} \cdot s^{-\frac{1}{2}}$.

V kulové inverzi odpovídá mocninné spirále m -tého stupně — v případě, že střed inverse je v jejím pólu — mocninná spirála stupně $-m$, mající s původní spirálou společný pól a resp. osu. Archimedově spirále odpovídá tedy hyperbolická spirála a obráceně.

Jestliže střed inverse je v počátku souřadnic a poloměr nadkoule R , pak kulová inverze v p -rozměrném prostoru R_p je vyjádřena rovnicemi

$$X_j = \frac{R^2}{x_1^2 + \dots + x_p^2} \cdot x_j \quad (j = 1, 2, \dots, p).$$

Odpovídá tedy mocninné spirále (8) mocninná spirála

$$X_{2i-1} = r_i \frac{R^2}{k \cdot s^m} \cos l_i s, \quad X_{2i} = r_i \frac{R^2}{k \cdot s^m} \sin l_i s,$$

$$\text{resp. } X_{2n+1} = C \frac{R^2}{k \cdot s^m} \quad (i = 1, \dots, n).$$

Protneme-li rotač. dvojkužel (K_{2n}) o p. v. (3), resp. (K_{2n+1}) o p. v. (4) nadkoulemi, majícími společný střed v jeho vrcholu V , dostaneme systém nadkružnic (Σ) , z nichž každá protíná přímku ξ $x_{2i-1} = r_i$, $x_{2i} = 0$ ($i = 1, \dots, n$), resp. $x_{2n+1} = C$, ležící na tomto dvojkuželi. Hyperbolická spirála (10) jest charakterisována na (K_{2n}) , resp. na (K_{2n+1}) vlastností, že délky oblouků nadkružnic systému (Σ) od přímky ξ až k průsečíkům jejich s hyperbolickou spirálou jsou konstantní ($= k$).

Poznámka: Přímka ξ jde vrcholem dvojkužele rovnoběžně s asymptotou hyperbolické spirály (10), jak patrně z (12).

Důkaz: Buď $Q(s_1 \neq 0)$ bod na hyperbolické spirále (10)! Nadkružnice systému (Σ) , jdoucí tímto bodem, má p. v. $x_{2i-1} =$

$$= \frac{k}{s_1} r_i \cos l_i s, \quad x_{2i} = \frac{k}{s_1} r_i \sin l_i s \quad (i = 1, \dots, n), \quad \text{resp. } x_{2n+1} = C \frac{k}{s_1}.$$

Její průsečík P s přímkou ξ je určen parametrem $s = 0$ na nadkružnici a parametrem $s = \frac{k}{s_1}$ na ξ . Je tedy oblouk $\widehat{PQ} = \int_0^{\frac{k}{s_1}} \frac{k}{s_1} ds = k$.

Buď nyní obráceně h křivka na (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) mající uvedenou vlastnost! Její p. v. můžeme psát ve tvaru (14). Buď dále $Q(s_1)$ bod společný této křivce a nadkružnici $x_{2i-1} = \varrho(s_1) r_i \cos l_i s$, $x_{2i} =$

$= \varrho(s_1) r_i \sin l_i s$, resp. $x_{2n+1} = C \varrho(s_1)$ ($i = 1, \dots, n$) ze systému (Σ)! Nadkružnice protíná ξ v bodě P , jenž je na ní určen parametrem $s = 0$. Je tedy oblouk $\widehat{PQ} = \int_0^{s_1} \varrho(s_1) ds = \varrho(s_1) \cdot s_1$ a ten dle předpokladu je konstantní ($= k$). Z toho následuje, že $\varrho(s) = \frac{k}{s}$, takže h je hyperbolická spirála, j. b. d.

Podobně se dokáže, že mocninné spirály (8) stupně m jsou charakterisovány vlastností, že shora uvedené oblouky od přímky ξ až k průsečíku $Q(s)$ na mocninné spirále jsou rovny $\widehat{PQ} = k \cdot s^{m+1}$ (k konstanta).

Spirála „lituus“ o p. v. (8) pro $m = -\frac{1}{2}$ jest na (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) charakterisována vlastností, že plocha, omezená obloukem $\widehat{PQ}$ nadkružnice κ systémem (Σ) — když P, Q jsou průsečíky nadkružnice κ s přímkou ξ a spirálou — a spojnicemi koncových bodů P, Q s vrcholem V , má konstantní plochu ($= \frac{1}{2} k^2$).

Poznámka: Přímka ξ jest asymptotou spirály, jak je patrné z (13).

Důkaz: Je-li Q na spirále určen parametrem $s = s_0$, jest p. v. nadkružnice κ $x_{2i-1} = r_i \frac{k}{\sqrt{s_0}} \cdot \cos l_i s$, $x_{2i} = r_i \frac{k}{\sqrt{s_0}} \cdot \sin l_i s$, resp.

$x_{2n+1} = C \frac{k}{\sqrt{s_0}}$ ($i = 1, \dots, n$), takže body P, Q jsou na ní určeny

parametry $s = s_0, s = 0$. Má tedy plocha omezená $\widehat{PQ}$ a spojnicemi $\overline{VP}, \overline{VQ}$ dle (29) obsah $F = \frac{1}{2} \int_0^{s_0} \frac{k^2}{s^2} ds = \frac{1}{2} k^2$. Buď nyní obráceně

h křivka na (K_{2n}) , resp. (K_{2n+1}) mající uvedenou vlastnost! Její p. v. lze psát ve tvaru (14). Bod Q na ní buď určen parametrem $s = s_0$! Pak p. v. nadkružnice ze systému (Σ), jdoucí tímto bodem, jest $x_{2i-1} = \varrho(s_0) r_i \cos l_i s$, $x_{2i} = \varrho(s_0) r_i \sin l_i s$, resp. $x_{2n+1} = C \varrho(s_0)$ ($i = 1, \dots, n$), takže P je určen parametrem $s = 0$. Dle předpokladu

jest identicky vzhledem k s_0 $\frac{1}{2} \int_0^{s_0} \varrho^2(s_0) ds = \frac{1}{2} k^2$ čili $\varrho^2(s_0) \cdot s_0 = k^2$.

Z toho plyne, že křivka h jest spirálou lituus, j. b. d.

Promítneme-li nadšroubovici v R_{2n+1} z bodu V její osy o na nadrovinu R_{2n} kolmou k této ose, dostaneme hyperbolickou spirálu, jež má asymptotický bod v průsečíku nadroviny s osou a jejíž asymptota má směr přímky, jež prochází středem promítání V , protíná nadšroubovnicí a je s R_{2n} rovnoběžná.

Důkaz: Buď

$$x_{2i-1} = r_i \cos l_i s, \quad x_{2i} = r_i \sin l_i s, \quad x_{2n+1} = C \cdot s \quad (32)$$

($i = 1, \dots, n$) p. v. uvedené nadšroubovice!⁴) Přitom r_i, l_i, C jsou konstanty $\neq 0, |l_i| \neq |l_j|$ pro $i \neq j$ a souřadná osa X_{2n+1} jest osou nadšroubovice. Bud' dále $(0, \dots, 0, a)$ střed promítání V a $x_{2n+1} = d$ ($\neq a$) nadrovina R_{2n} kolmá k ose nadšroubovice X_{2n+1} ! Pak p. v. kužele, jenž z bodu V promítá nadšroubovici, je

$$x_{2i-1} = \varrho r_i \cos l_i s, \quad x_{2i} = \varrho r_i \sin l_i s, \quad x_{2n+1} = a + \varrho(Cs - a)$$

($i = 1, \dots, n$), kdež ϱ je parametr. Řez tohoto kužele s $x_{2n+1} = d$ jest

$$x_{2i-1} = \frac{d-a}{Cs-a} r_i \cos l_i s, \quad x_{2i} = \frac{d-a}{Cs-a} r_i \sin l_i s, \quad x_{2n+1} = d \quad (33)$$

($i = 1, \dots, n$), což je dle (11) hyperbolická spirála, mající zřejmě v bodě $(0, \dots, 0, d)$ asymptotický bod. Použijeme-li na (33) transformaci otočení (2), v níž $L_i = l_i, \sigma = \frac{a}{C}$ a pak transformaci parametru $s = \omega + \frac{a}{C}$, dostaneme

$$X_{2i-1} = \frac{d-a}{C\omega} r_i \cos l_i \omega, \quad X_{2i} = \frac{d-a}{C\omega} r_i \sin l_i \omega, \quad X_{2n+1} = d$$

($i = 1, \dots, n$). To se dá psát ve tvaru (*) $X_{2i-1} = R_i \frac{k}{S} \cos L_i S$, $X_{2i} = R_i \frac{k}{S} \sin L_i S, X_{2n+1} = d$ ($i = 1, \dots, n$), při čemž platí $R_1^2 + \dots + R_n^2 = 1, R_1^2 L_1^2 + \dots + R_n^2 L_n^2 = 1$, když označíme

$$R_i = \frac{r_i}{\sqrt{r_1^2 + \dots + r_n^2}}, \quad L_i = \frac{l_i}{\sqrt{r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2}},$$

$$S = \sqrt{R_1^2 l_1^2 + \dots + R_n^2 l_n^2} \cdot \omega \text{ a } k \cdot C = (d-a) \sqrt{r_1^2 l_1^2 + \dots + r_n^2 l_n^2}.$$

Proto dle (12) má asymptota hyper. spirály (*) p. v. $x_{2i-1} = \lambda R_i, x_{2i} = R_i L_i, x_{2n+1} = d$ ($i = 1, \dots, n$). Otočme dále dle (2) — kde $L_i = l_i, \sigma = \frac{a}{C}$ — přímkou $x_{2i-1} = \varrho r_i \cos l_i \frac{a}{C}, x_{2i} = \varrho r_i \sin l_i \frac{a}{C}, x_{2n+1} = a$ ($i = 1, \dots, n$), která spojuje střed promítání V s bodem $x_{2i-1} = r_i \cos l_i \frac{a}{C}, x_{2i} = r_i \sin l_i \frac{a}{C}, x_{2n+1} = a$ ($i = 1, \dots, n$), ve kterém nadrovina $x_{2n+1} = a$ protíná nadšroubovici! Dostáváme $X_{2i-1} = \varrho r_i, X_{2i} = 0, X_{2n+1} = a$, což je přímka rovnoběžná s uvedenou asymptotou, j. b. d.

⁴) Viz (D).

Přímá plocha šroubová v R_{2n+1} jest protata souosým rotačním nadkuželem ve dvou shodných Archimedových spirálách, souměrně položených dle přímky, jež je společnou osou plochy šroubové a nadkužele. Obě spirály mají společný pól ve vrcholu a společnou osu v ose nadkužele.

Poznámka: 1° Přímá plocha šroubová (π) jest tvořena přímkami, jež jdou body nadšroubovice a protínají kolmo její osu. Osa nadšroubovice jest osou šroubové plochy. 2° Rotační nadkužel dostaneme takto: Ve středu nadkoule, ležící v nadrovině R_{d-1} prostoru R_d , vztyčíme kolmici (osu) a na ní zvolíme bod V (vrchol). Rotační nadkužel je tvořen spojnicemi vrcholu V s body nadkoule. Každá nadrovina, kolmá k jeho ose, protíná jej v nadkouli, mající střed v průsečíku této nadroviny s osou.

Důkaz: P. v. plochy (π) s osou v X_{2n+1} můžeme psát dle (32) ve tvaru

$$x_{2i-1} = \lambda r_i \cos l_i s, \quad x_{2i} = \lambda r_i \sin l_i s, \quad x_{2n+1} = Cs + c \quad (34)$$

($i = 1, \dots, n$), kde λ, s jsou parametry, $r_i \neq 0, l_i \neq 0, C \neq 0, c$ jsou konstanty a kde platí $|l_i| \neq |l_j|$ pro $i \neq j$. Dále rovnice rotačního nadkužele s osou v X_{2n+1} a vrcholem v počátku souřadnic jest

$$x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_{2n}^2 - k^2 x_{2n+1}^2 = 0, \quad (35)$$

kde k jest konstanta $\neq 0$. Je patrné, že tento nadkužel protíná plochu (π) v křivkách

$$x_{2i-1} = \pm \frac{k(Cs + c)}{\sqrt{r_1^2 + \dots + r_n^2}} \cos l_i s, \quad x_{2i} = \pm \frac{k(Cs + c)}{\sqrt{r_1^2 + \dots + r_n^2}} \sin l_i s,$$

$x_{2n+1} = Cs + c$ ($i = 1, \dots, n$), jež dle (11) jsou Archimedovy spirály, mající zřejmě uvedené vlastnosti.

Každou mocninnou spirálu v R_{2n} můžeme považovati za kolmý průmět křivky, v níž se protíná přímá plocha šroubová s vhodnou souosou rotační nadplochou v R_{2n+1} , na nadrovinu kolmou ke společné ose.

Protneme-li totiž rotační nadplochu v R_{2n+1} $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_{2n}^2 - k^2 x_{2n+1}^2 = 0$, (k, m jsou konstanty $\neq 0$) — jejíž osou je souřadná osa X_{2n+1} — přímkou plochy šroubovou (34), dostaneme dvě shodné křivky

$$x_{2i-1} = \pm \frac{k(Cs + c)^m}{\sqrt{r_1^2 + \dots + r_n^2}} \cos l_i s, \quad x_{2i} = \pm \frac{k(Cs + c)^m}{\sqrt{r_1^2 + \dots + r_n^2}} \sin l_i s,$$

$x_{2n+1} = Cs + c$ ($i = 1, \dots, n$). Jejich ortogonální průmět na nadrovinu $x_{2n+1} = 0$ jsou dle (11) dvě shodné mocninné spirály stupně

m , mající společný pól v průsečíku osy nadplochy s nadrovinou $x_{2n+1} = 0$.

Dodatek.

Z jiných křivek, které souvisí s projednávanými spirálami, budiž zde uvedena *kochleoida*. Je to křivka v R_{2n} , jejíž p. v. je možno uvést do tvaru

$$x_{2i-1} = \frac{R_i}{s} (1 - \cos l_i s), \quad x_{2i} = \frac{R_i}{s} \sin l_i s \quad (36)$$

($i = 1, \dots, n$); při tom s je parametr, R_i, l_i konstanty $\neq 0$ a $|l_i| \neq |l_j|$ pro $i \neq j$. Z tohoto p. v. je patrné, že kochleoida (35) je souměrná dle prostoru $(X_2, X_4, \dots, X_{2n})$ a má v počátku souřadnic asymptotický bod.

Kochleoida má čtyři pozoruhodné vlastnosti:

1° *Promítneme-li nadšroubovici z jejího bodu A na nadrovinu kolmou k její ose, dostaneme kochleoidu, mající v kolmém průmětu bodu A asymptotický bod.*

Důkaz. Nadšroubovice měj p. v. (32) a střed promítání ať odpovídá parametru $s = s_0$. Přímka, spojující A s libovolným bodem nadšroubovice protíná nadrovinu $x_{2n+1} = d$, kolmou k ose nadšroubovice, v bodě

$$x_{2i-1} = r_i \cos l_i s_0 + r_i \frac{d - Cs_0}{C(s_0 - s)} (\cos l_i s_0 - \cos l_i s), \quad x_{2i} = r_i \sin l_i s_0 + \\ + \frac{d - Cs_0}{C(s_0 - s)} (\sin l_i s_0 - \sin l_i s), \quad x_{2n+1} = d \quad (i = 1, \dots, n).$$

Použijeme-li transformace

$$X_{2i-1} = x_{2i-1} \cos l_i s_0 + x_{2i} \sin l_i s_0 - r_i, \quad X_{2i} = -x_{2i-1} \sin l_i s_0 + \\ + x_{2i} \cos l_i s_0, \quad X_{2n+1} = x_{2n+1} \quad (i = 1, \dots, n) \text{ a označíme-li } s_0 - s = \sigma, \text{ dostaneme}$$

$$X_{2i-1} = r_i \frac{d - Cs_0}{C \cdot \sigma} (1 - \cos l_i \sigma), \quad X_{2i} = r_i \frac{d - Cs_0}{C \cdot \sigma} \sin l_i \sigma, \quad X_{2n+1} = d$$

($i = 1, \dots, n$), což je p. v. kochleoidy. Podrobíme-li dále kolmý průmět bodu A $x_{2i-1} = r_i \cos l_i s_0, \quad x_{2i} = r_i \sin l_i s_0, \quad x_{2n+1} = d$ ($i = 1, \dots, n$) uvedenou transformaci, dostaneme $X_{2i-1} = X_{2i} = 0, \quad X_{2n+1} = d$ ($i = 1, \dots, n$), tedy asymptotický bod této kochleoidy.

2° *Buď $\widehat{AB}$ oblouk dané nadkružnice κ a T jeho těžiště. Je-li bod A pevný a B se pohybuje na κ , pak T opisuje kochleoidu, mající ve středu nadkružnice asymptotický bod. Přitom všechny kochleoidy, odpovídající různým volbám bodu A na κ , jsou až na polohu shodné.*

Důkaz: Nadkružnice κ v R_{2n} měj p. v. $x_{2i-1} = r_i \cos l_i s$, $x_{2i} = r_i \sin l_i s$ ($i = 1, \dots, n$) — kdež s je oblouk; r_i, l_i konstanty $\neq 0$; $|l_i| \neq |l_j|$ pro $i \neq j$! Bodům A, B ať odpovídají po řadě parametry s_0, s ! Pak pro souřadnice ξ_j ($j = 1, 2, \dots, 2n$) těžiště T platí $\xi_j \cdot \int_{s_0}^s ds = \int_{s_0}^s x_j ds$, z čehož dostáváme $\xi_{2i-1} = \frac{r_i (\sin l_i s - \sin l_i s_0)}{l_i (s - s_0)}$, $\xi_{2i} = -\frac{r_i (\cos l_i s - \cos l_i s_0)}{l_i (s - s_0)}$. Použijeme-li transformace $\xi'_{2i-1} = -\xi_{2i-1} \sin l_i s_0 + \xi_{2i} \cos l_i s_0$, $\xi'_{2i} = \xi_{2i-1} \cos l_i s_0 + \xi_{2i} \sin l_i s_0$ ($i = 1, \dots, n$) a označíme-li $\sigma = s - s_0$, dostaneme $\xi'_{2i-1} = \frac{r_i}{l_i \sigma} \cdot (1 - \cos l_i \sigma)$, $\xi'_{2i} = \frac{r_i}{l_i \sigma} \sin l_i \sigma$ ($i = 1, \dots, n$), což je p. v. kochleoidy.

Poznámka: a) Podobným způsobem bychom zjistili, že těžiště T oblouků $\widehat{AB}$ nadšroubovice (32) leží na křivce $\xi'_{2i-1} = \frac{r_i}{l_i \sigma} (1 - \cos l_i \sigma)$, $\xi_{2i} = \frac{r_i}{l_i \sigma} \sin l_i \sigma$, $\xi'_{2n+1} = \frac{C}{2} \sigma$ ($i = 1, \dots, n$).

b) Z výpočtu je patrné, že geometrické místo těžišť T oblouků $\widehat{AB}$ na téže nadkružnici (resp. nadšroubovici) o konstantní délce $S = s - s_0$ leží na nadkružnici (resp. nadšroubovici) $\xi_{2i-1} = \frac{2r_i}{l_i S} \sin \frac{l_i S}{2} \cdot \cos l_i \frac{s + s_0}{2}$, $\xi_{2i} = \frac{2r_i}{l_i S} \sin \frac{l_i S}{2} \sin l_i \frac{s + s_0}{2}$ (resp. $\xi_{2n+1} = \frac{C}{2} \cdot (s + s_0)$) ($i = 1, \dots, n$), mající s původní nadkružnicí (resp. nadšroubovicí) společný střed (osu) a všechny axiální prostory.

3° Bodem A hyperbolické spirály (10) v R_{2n} nebo R_{2n+1} vedme rovnoběžku s její asymptotou (12) a nanesme na ni od bodu A úsečku $\widehat{AB}$ rovnou vzdálenosti bodu A od pólu O , a to ve směru opačném onomu, ve kterém by se bod A blížil na hyper. spirále do nekonečna! Pohybuje-li se nyní A na hyperbolické spirále, opisuje B kochleoidu, mající v pólu spirály svůj asymptotický bod.

Důkaz: Je patrné, že bod B má souřadnice

$$\begin{aligned} x_{2i-1} &= r_i \frac{k}{s} \cos l_i s - r_i \frac{k}{s}, \quad x_{2i} = r_i \frac{k}{s} \sin l_i s, \quad \text{resp.} \quad x_{2n+1} = \\ &= C \frac{k}{s} - C \frac{k}{s} = 0 \quad (i = 1, \dots, n). \end{aligned}$$

4° Systém nadkružnic v R_{2n} $x_{2i-1} = \rho r_i \cos l_i s$, $x_{2i} = \rho r_i \sin l_i s$ (ρ parametr; $i = 1, \dots, n$), který vytíná z rotačního dvojkužele (K_{2n}) o p. v. (3) systém nadkoulí o společném středu v jeho vrcholu,